

мощь. Въ този расписъ при разны други лица що ся записахъ да плащатъ годишно, записа и самъ той, Архымандритътъ, да плаща годишно едно опредѣлено количество, и между това той слѣдуваше да зема годишнѣтъ си заплатъ безъ да помисли за издълженіе на обѣщаніята си. А когато настоятелството, въ доплащаніето на заплатѣтъ му, поиска да му прихване записанното количество, той повдигнѣ такъвъзъ котеріи, щото ся подмѣси и Н. Прѣосвященство старецътъ му, който възима добринѣтъ и да ся скара съ настоятелството, за да му ся не прихващатъ тѣзъ пары. А на възраженіята отъ настоятелството за това, той тѣй ся разяри, щото като бѣ отложенъ и държѣше капѣтъ си въ рѣцѣъ удари ѣкъ о земѣтъ та ся оттърколи чакъ вѣнъ отъ одаѣтъ, а той си позволи да произнесе тѣзи убійственны за честьтъ му и за чувствата ни думы: «Ей сега ще ви *попрѣскамъ* и въпросъ и всичко.»

Ако това ни го кажеше другъ нѣкой не бѣ възможно да го повѣрваме, но ный го чухмы съ ушытъ си и за неговъ и нашъ злочестинѣ не бѣхмы самы; тѣй що това могатъ да засвидѣтствувать съ насъ заедно лица твърдѣ достовѣрны. Ный нѣма да расправямы тука за жалостното впечатление което произведохъ на насъ тѣзи думы, произнесены отъ лице което ный до сега смятра-